

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 22. sierpnia 1908.

Treść: (M 175 — 178.) 175. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Retz do Drosendorf. — 176. Rozporządzenie, którym ustala się kwotę uznawanej w zeznaniach dochodów pozycji wydatkowej za prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego rzymsko-katolickiego dekanatu w Radowcach, względnie zmienia się tę kwotę za prowadzenie rzymsko-katolickiego urzędu dekanalnego w Suczawie. — 177. Rozporządzenie, zmieniające częściowo postanowienia o depozytowem wydawaniu gotówki przez pocztę lub przez pocztową kasę oszczędności. — 178. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia Głównego urzędu cłowego w Litomierzycach.

175.

Dokument koncesyjny z dnia 27. lipca 1908.,

na kolej lokalną z Retz do Drosendorf.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami Wydziałowi krajowemu arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, poruszanej lokomotywą, która ma być wykonana jako normalnotorowa kolej lokalna od stacji Retz c. k. uprz. austriackiej kolei północno-zachodniej przez Nieder-Fladnitz, Ober-Höflein, Geras i Zissersdorf do Drosendorf, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleję żelazną z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., jakież ustaw z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., i z dnia 24. grudnia 1905., Dz. u. p. Nr. 216., pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesy-

naryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895.

§ 2.

Koncesyjny obowiązany jest ukończyć budowę kolei koncesyjowanej najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię doatrzymania powyższego terminu budowy, jakież wykonania i urządzenia kolej zgodnie z warunkami koncesji — złożyć ma koncesyjny obowiązusku na żądanie c. k. rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacji pieniędzy sierocich.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucja ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyjowanej kolej nadaje się koncesyjnyowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyjnowi do wybudowania tych ewentualnie wybudować się mających kolej podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyjnowej kolej i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyjnowi do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolej żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na kolej żelazne z dnia 14. września 1854., Dz. u. p. Nr. 238., i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851., Dz. u. p. Nr. 1. z r. 1852., wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu, a ustanowionych w regulaminie ruchu kolej żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu, a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolej żelaznych uzna to za dopuszczalne; w tej mierze trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolej żelaznych.

§ 5.

Transporty wojskowe uskuteczniane być muszą po zniżonych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, na austriackich kolejach państwowych każdocześnie obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony rządowej i pospolitego ruszenia obu połów Monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyjnowi obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdocześnie obowiązujących przepisów dla kolej żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie chorych i rannych, przewożonych w postawie leżącej na rachunek

skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdocześnie pod względem transportu wojskowego na kolejach żelaznych, tudzież każdocześnie obowiązujące przepisy dla kolej żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyjnowi mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyjnowej kolej. Przepisy rzeczonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, stana się dla koncesyjnowi obowiązującymi z chwilą, w której będą urzędownie podane do jego wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyjnowi tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyjnowi obowiązany jest przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajobrazowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872., Dz. u. p. Nr. 60.

§ 6.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 7.

Nie wolno koncesyjnowi powierzać ruchu na koncesyjnowej kolej osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia kiedykolwiek ruchu na koncesyjnowej kolej i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyjnowi.

W przypadku takim koncesyjnowi zwracać ma rządowi koszta, z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontraktie ruchu, który rząd zawrze z koncesyjnowi.

§ 8.

Koncesyjnowi obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie zajętych przy ruchu koncesyjnowej kolej funkcyjnowi na przypadek choroby

i na starość oraz o zaopatrzenie ich rodzin i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśli dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesjonariusza wkładająca, jak kasa rzeczonego związku.

Owo zaopatrzenie na wypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesjonariusz lub przedsiębiorstwo na jego miejsce wступujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej stałych funkcyonariuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonariuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako pociągów, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiedniem ich zatrudnieniu — najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 9.

Koncesjonariusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894., Dz. u. p. Nr. 2. z r. 1895., podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami, już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprawiać lub pozwolić przeprawiać tak małe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 10.

Nadaje się koncesjonariuszowi prawo utworzenia — za osobnym zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która przejmie wszystkie prawa i obowiązki koncesjonariusza.

Statut spółki oraz wzory akcji, które będą wydane, podlegają zatwierdzeniu rządu.

Zaciągnięcie pożyczki pierwszeństwa, rozłożonej ewentualnie na częściowe zapisy dłużu, jest za zezwoleniem rządu o tyle dopuszczalne, o ile jej oprocentowanie i umorzenie okazuje się zapewnione przez zagwarantowanie czystego dochodu ze strony arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy.

Osnowa skrytu dłużnego, który ewentualnie będzie wystawiony celem zaciągnięcia pożyczki ubez-

pieczonej w księgach kolejowych a nie rozłożonej na częściowe zapisy dłużu, względnie formularze wydać się mających akcji pierwszeństwa wymagają również zatwierdzenia rządowego.

Cyfra kapitału zakładowego, rzeczywistego i nominalnego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei, jakież kosztów sprawienia parku kolejowego i kosztów uposażenia rezerwy kapitału oznaczonej przez rząd, które rzeczywiście wyłożono i należycie udowodniono, tudzież odsetek interkalarnych, rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po ukończeniu budowy jeszcze jakieś nowe budowle miały być wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone, natenczas koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd pozwolił na wznowienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy być ma umorzony w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego przez rząd zatwierzonego.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w § 1. czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owsze lat pięciu rentę wykupna, uiścić się mającą bez opłaty podatku. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, podleg których oblicza się sumę średnią, policza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do

pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do § 131., lit. a, ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w § 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciążące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do § 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896., Dz. u. p. Nr. 220., opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciennych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód średni, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyjuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupiona przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl powyższych postanowień obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępach 2. i 3. przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała ratie rocznej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczek, za zezwoleniem rządu na pokrycie policalnych kosztów zakładowych zaciągniętych i w księgach kolejowych zabezpieczonych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału zakładowego, zatwierdzonego przez rząd i na umorzenie tegoż w ciągu trwania koncesji, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienioną wyżej kwotę ryczałtową płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyjuszom podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie prawo, iż może pożyczki zaciągnięte dla zebrania kapitału na koncesjonowaną kolej, w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w czasie wykupna jeszcze nie umorzonej, przejęć w każdym czasie w miejsce koncesyjuszów do zapłaty z własnych funduszy, w którym to wypadku przypadająca do wypłaty renta wykupna obniża się o kwotę potrzebną do oprocentowania i umorzenia oznaczonego kapitału pożyczkowego, tudzież w danym razie o odpowiadającą temu zapotrzebowaniu kwotę dodatku, który w myśl postanowień ustępów 2. i 3. ma być doliczony do dochodu przeciennego.

7. Państwo zastrzega sobie dalej prawo, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast nienplatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesyjuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak się to samo przez sie rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2. i 3. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji dłużu państwa. Obligacje dłużu państwa liczone będą w takim razie po kursie, jaki wyniknie jako przeciecie z porównania kursów pieniężnych obligacji dłużu państwa tego samego rodzaju, notowanych urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolej i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. do 7. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządem zaciągniętych, własność i używanie koncesjonowanej kolej, ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także własnością koncesyjuszów będące kolej podjazdowe i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakież rezerwy obrotowe i kapitałowe, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić musi zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracyja ta określać będzie następujące szczegółły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensji państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czerwania nad tem, żeby stanu majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyjusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracyi wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyjusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątkowe, oznaczone w deklaracyi.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolej na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadając ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolej aż do chwili powyższej.

12. Rząd zastrzega sobie prawo za hipotekowania na podstawie deklaracyi wykupna (l. 9.)

prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach przedmiotach majątkowych, przechodzących wskutek wykupienia na państwo.

Koncesyjusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby tenże do tego celu od niego jeszcze potrzebował.

§ 12.

Trwanie koncesji łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl § 9., lit. b) ustawy o koncesjach na kolej żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może pod warunkami przewidzianymi w § 16. uznać koncesję za zgasłą także przed upływem powyższego czasu.

§ 13.

Gdy koncesja upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyjowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, kolejy podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyjusz posiadał, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie nie były już za zezwoleniem rządu stosownie do swego przeznaczenia użyte.

§ 14.

Tak wtedy, gdy koncesja zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolej (§ 11.), zatrzymuje koncesyjusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa, i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabycie, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyjusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że przedmioty te nie mają stanowić przynależności kolej.

§ 15.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolej i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykowane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono, względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funckionariousa, a w szczególności nadzorować, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami za pośrednictwem organów nadzorczych, wydelegowanych na koszt koncesionariousa i to w sposób, jaki uzna za stosowny.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawująccej zarząd spółki jakotęż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się sprzeciwiały ustawom, koncesji lub statutowi spółki, względnie były szkodliwe dla publicznego dobra; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapasć ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 16.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczone się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesji lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesję za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego. W szczególności można koncesję uznać za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, jeżeli nie dopełniono określonych w § 2. zobowiązań względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl § 11., lit. b, ustawy o koncesjach na koleję żelazne.

Derschatta wlr.

176.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 7. sierpnia 1908.,

którem ustala się kwotę uznawanej w zeznaniach dochodów pozycji wydatkowej za prowadzenie urzędu dekanalnego dla nowo utworzonego rzymsko-katolickiego dekanatu w Radowcach względnie zmienia się tę kwotę za prowadzenie rzymsko-katolickiego urzędu dekanalnego w Suczawie.

Uzupełniając względnie zmieniając rozporządzenie ministerialne z dnia 19. czerwca 1886.,

Dz. u. p. Nr. 107., ustala się kwotę wydatków, połączonych ze sprawowaniem obowiązków dziekańskich, jaką w zeznaniach dochodów składanych w myśl ustawy z dnia 19. września 1898., Dz. u. p. Nr. 176., uznac należy za pozycję wydatkową, dla nowo utworzonego dekanatu w Radowcach na trzysta (300) koron a dla dekanatu w Suczawie na dwieście czterdzieści (240) koron; rozporządzeniem tem nie narusza się atoli w niczem rozstrzygnięcia kwestyi, czy dotyczącemu proboszczowi, któremu poruczono sprawowanie obowiązków dziekańskich, należy się w ogóle w myśl przytoczonej powyżej ustawy dopłata do kongru z funduszu religijnego względnie jego dotacji państwej, czy nie.

Korytowski wlr.

Marchet wlr.

177.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obliczunkową z dnia 10. sierpnia 1908.,

zmieniające częściowo postanowienia o depozytowem wydawaniu gotówki przez pocztę lub przez pocztową kasę oszczędności.

Zmieniając częściowo § 11. rozporządzenia ministerialnego z dnia 13. stycznia 1900., Dz. u. p. Nr. 6., jakotęż §§ 23., 29. i 30. rozporządzenia ministerialnego z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 104. i §§ 77., 83. i 84. instrukcji dla cywilno-sądowych Urzędów depozytowych w Berne i we Lwowie (rozporządzenie ministerialne z dnia 1. maja 1903., Dz. u. p. Nr. 105., i z dnia 8. maja 1905., Dz. u. p. Nr. 75.) postanawia się, że urząd depozytowy uszczęśliwi może wydanie depozytu w gotówce w kwocie nie przekraczającej 40 K za pomocą przekazu pocztowego lub w drodze pocztowej kasy oszczędności (skoro strona dostarczy kwitu złożenia pocztowej kasy oszczędności także i wtedy, gdy uprawniona do poboru strona nie przedłoży potwierdzenia odbioru (pokwitowania) przepisanego w powołanych rozporządzeniach ministerialnych).

Ten sposób postępowania ogranicza się do takich kwot w gotówce, które wydane być mają na podstawie szczególnego sądowego polecenia wydania.

Urząd depozytowy wysłać ma zawsze przekaz pocztowy pod adresem mieszkania podanym w sądowem poleceniu wydania i uszczęśliwić ma prze-

syłkę w drodze pocztowej, bez względu, czy przesyłkę kwoty przez pocztę sąd zarządził, lub czy też strona bezpośrednio w urzędzie depozytowym o to prosiła. Nazwisko właściciela konta w dostarczonym przez stronę odbiorczym kwicie złożenia musi się dokładnie zgadzać z oznaczeniem strony w sądowem poleceniu wydania.

Przypadającą za przechowanie należytość i koszta pocztowe należy przy wysyłce depozytu odliczyć.

Dla depozytowego zarachowania wydania wystarcza w powyższych wypadkach, oprócz sądowego polecenia wydania, jako załącznik dziennika: przy wydaniach za pomocą przekazu pocztowego pocztowy recepis nadawcy, przy wydaniach w drodze pocztowej kasy oszczędności „kwit odbiorczy“ skłanicy.

Klein wlr.

Korytowski wlr.

178.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. sierpnia 1908., dotyczące utworzenia Głównego urzędu cłowego w Litomierzycach.

W Litomierzycach utworzono Główny urząd cłowy II. klasy, który rozpoczął już swoją czynność.

Ten urząd cłowy upoważniony jest do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Korytowski wlr.

